

и съ възобновяване на угасналитѣ, съ образуване на нови и даде новѣ тласъкъ на читалищния животъ. А това е отъ огромно значение за читалищното дѣло. Така, преди двадесетъ и петъ години съюзътъ си постави, между друго, целта да създаде мрежа отъ читалища въ всички по-значителни селища въ страната, свързани чрезъ общи задачи и цели и чрезъ взаимно подпомагане въ общото дѣло на което служатъ. За тая целъ управата на съюза праща свои дейци, които навещаватъ читалищата и имъ даватъ подтикъ къмъ работа, държатъ сказки, посещаватъ селища, дето нѣма читалища, за да спомогатъ за образуване на такива и пр. Съюзътъ има и своитѣ издания. Но най-важната на съюза и най-голѣмата му заслуга въ читалищното дѣло е: създаденото единство на читалищата, внесената планомѣрность въ читалищната дейность и взаимната помощъ, що си указватъ читалищата чрезъ съюза.

Когато читалищата живѣха откъснато, всѣко за себе, тогава и даваната имъ отъ държавата помощъ ставаше нѣкакъ случайно. При даването помощъ играеше роля, и то доста голѣма, политиката и партийностьта. Съ създаване на съюза, това се избѣгна, защото съюзната управа най-добре знае, кжде и каква помощъ е най-потрѣбна и най-полезна, па и управата изобщо не се влияе отъ политиката и партийностьта. Съюзътъ е главната причина, та се създаде специаленъ законъ за читалищата, съ който не само се санкционира съществуването имъ като обществени културни организации., а се признаха за юридическа личность.

Дѣлото на читалищния съюзъ чрезъ конгреситѣ на последния и чрезъ отчетитѣ на съюзната управа, става обществено достояние и добива значение на дѣло не на единъ градъ или село, а на цѣлата страна. Чрезъ общото ръководство отъ съюза, читалищното дѣло добива общъ обликъ въ насоката на дейностьта, а чрезъ общия планъ за сжщата се внесе въ нея система и планомѣрность. Общитѣ усилия, взаимното подпомагане и заимствуването на идеи, тактъ, похвати и пр. даватъ новъ тласъкъ въ живота и дейностьта на читалищата. А всичко това може да става само чрезъ читалищния съюзъ.

Новитѣ условия, при които се развива животътъ въ страната ни, даватъ по-другъ обликъ и характеръ на читалищната дейность. Последната е въ връзка главно съ нуждитѣ на хората въ дадено населено мѣсто и съ разполагаемитѣ сили за работа. Центроветѣ на голѣмитѣ градове иматъ едни нужди и разполагатъ съ много сръдства и сили, а покрайнинитѣ — съ други. Малкитѣ градове и села, наспоредъ характера на поминѣка имъ, нуждитѣ и силитѣ за работа сж различни. Общо за всички остава културното издигане на гражданина. Заедно съ усложняване на живота въобще и специално на поминѣка, наложи се на читалищата да разширятъ крѣга на дейностьта си и да подпомогнатъ общитѣ усилия на държавата и на народа за внасяне промѣна и подобрене въ стопанския животъ, безъ които рискуваме да живѣемъ въ отчаяна сиромашия въпрѣки щастливитѣ общи условия, които земята ни дава. Така, въпрѣки съществуването на професионални съюзи, които бранятъ интереситѣ на своитѣ членове и спомогатъ за съвършенствуване на самитѣ професии, налага се на читалищата да обърнатъ внимание при своята дейность и да задоволятъ ония нужди, които стопанския животъ изтъква и налага. Тукъ разбирамъ уясняване на ония въпроси, които сж въ връзка съ нашия стопански животъ изобщо и